

[H. C. Toft.]

i områder, hvor landmændene vil være i mindretal. Jeg havde håbet på, at ministeren her ville være imødekommende.

Man taler så højt om det kommunale selvstyre. Må jeg så have lov at rejse det spørgsmål over for ministeren: vil ministeren medvirke til, at vi i lovgivningen åbner adgang for kommunalbestyrelsen til at fastsætte en lavere grundskyldpromille for landbrugsjord end for al anden grundværdi i kommunen?

Endvidere gav ministeren udtryk for, at det konservative folkeparti — og jeg tror også, at ministeren nævnte venstre og de uafhængige — ikke vil have de faste skatter. Det må være en misforståelse fra ministerens side. Det konservative folkeparti har ikke sagt dette. Vi har sagt, at vi vil afvikle skatten på landbrugsjord, og at vi ønsker en grundskat, der alene skal tilfalde kommunen, og vi har talt for, at man afbøder de urimelige virkninger af, at en kommunalbestyrelse går meget højt op med grundskyldpromillen, således at udgiften til bolig i den pågældende kommune bliver særlig stor på grund af særlig store afgifter i form af offentligt pålagte skatter.

Johan Asmussen: Jeg har en enkelt bemærkning til den højterede indenrigsminister. Ministeren fremdrog en statistik over landbrugsejendommenes salgspriser. Nu vil jeg ikke antyde, at netop den statistik skulle være en illustration af den kendte grammatikalske bøjning af begrebet løgn med statistik som slutstenen, men jeg vil sige, at hvis man vil opfatte statistik over landbrugsejendommenes værdier og salgspriser som udtryk for den skatteevne, der ligger hos ejerne af landbrugsejendomme, så er man efter min mening i hvert fald et godt stykke fra den virkelige sandhed. Det er ikke sådan, at fordi en mand har en landejendom af en høj værdi, så har han også en skatteevne af særlig stor størrelse. Det er en illusion at operere på den basis; det er efter min mening en forældet opfattelse.

Så en enkelt bemærkning til hr. Ove Hansen. Hr. Ove Hansen kommer stadig væk med denne indvending om mistillid til kommunalbestyrelserne. Nej, der er ikke tale om mistillid til kommunalbestyrelserne, men der er tale om, at man ganske klart

ser i øjnene, at afgørelserne i en kommunalbestyrelse træffes som flertalsafgørelser, og der er en klar erkendelse af det i og for sig ikke unaturlige, at den gruppe, der har et flertal, også benytter det. Jeg vil dog sige naturlig og naturlig — jeg vil sige det med det forbehold, at vi herhjemme efter min mening endnu ikke er kommet nær langt nok i retning af det demokratiske ideal, nemlig at flertallet tager hensyn til mindretallet.

Vi er ikke kommet så langt endnu, og derfor må man forvente, at flertallet benytter sit flertal. Så kan man ikke deroverfor sige, som hr. Ove Hansen et par gange har gjort — vistnok også i dag — at hvis et flertal i en kommunalbestyrelse begår misbrug — det er nu så grove ord — men hvis det på det område handler anderledes, end det bør, så skal det nok få kærligheden at føle ved næste valg. Det er jo også et — med al respekt for hr. Ove Hansen — hult argument, for hvis der sidder en kommunalbestyrelse med et mindretal på 3 og et flertal på 7 eller noget lignende, så er det en illusion at tro, at man uden videre skulle kunne få væltet flertallet ved næste valg og få afhjulpet den mangel på nødvendigt hensyn til mindretallet, som man i et demokrati må kunne forlange. Det er derfor ikke fra vor side mistillid, når vi må fastholde den ordening, som vi nu har haft i en årrække, at der bør være en maksimumsgrænse for kommunernes fastsættelse af grundskyldpromillerne.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Det var mig naturligvis næsten en hjertesorg at høre det ærede medlem hr. Johan Asmussen omtale den af mig fremførte statistik på den ubehagelige måde, han gjorde det, begyndende med løgn og endende med statistik. For naturligvis er den rigtig, jeg har angivet min kilde, men jeg vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at jeg brugte den i en ganske bestemt forbindelse, idet jeg nemlig sagde, at denne fremstilling af landbrugets fremtidsvilkår som så helt sorte, den deles ikke af de mennesker, der til stadig stigende priser erhverver landbrugsejendomme. Det var såmænd det hele, jeg ville opnå.

Til det ærede medlem hr. H. C. Toft vil jeg gerne sige, at jeg ville være principielt